

ROMANIA
Curtea de Apel Iași
Romania, Iași, Str. A.Panu, nr.25

SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

dosar nr.----/89/2006

DEC.IZIA NR 267/C.A.

Sedinta publică din 9 iunie 2007

Completul compus din:

Președinte — -----
judecător— -----
judecator —-----
Grefier — -----

Pe rol pronunțarea asupra recursului introdus de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui cu sediul în Vaslui str. nr. ... în contradictoriu cu intimata S.C. DP, împotriva sentinței civile nr. 174/13.11.2067 a Tribunalului Vaslui, pronunțată în dosarul nr. ---89/2006, având ca obiect anulare act control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică lipsă părțile.

Procedura completă.

Se da citire referatului cauzei de către grefier, din care rezultă că dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 18 iunie 2007, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată. La cerere a reprezentantei recurente, pentru a depune și concluzii scrise, s-a dispus amânarea pronunțării pentru astăzi 25.iunie 2007.

CURTEA DE APEL,

Asupra recursului de față:

Prin sentința civilă nr.174/CA din 13 noiembrie 2006 Tribunalul Vaslui a admis plângerea formulată de S.C „DP” SRL. împotriva deciziei nr. 11 din 31 martie 2006 a Biroului de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției generale Finanțelor publice Vaslui, precum și contestația pentru suma de 15.262 lei TVA și accesorii.

Pentru a se pronunța astfel instanța primă instanță a reținut că prin raportul de inspecție fiscală nr. --- din---- s-a reținut că reclamanta ar fi încăleat prevederile art. 9 din Normele de procedură pentru acordarea certificatelor de exonerare la plata în vamă a TVA pentru importurile prevăzute de art. 157 alin.(3) din Codul fiscal și Ordinul MFP nr. 1219/2004 prin faptul că ar fi vândut autoturismele importate la prețuri mai mici decât cele de achiziție din import, fapt pentru care i s-a imputat diferența de lei TVA, că reclamanta a justificat acest fapt prin faptul avarierii bunurilor și că în raport de dispozițiile legii nr.571/2003 și O.G. nr. 99/2000 pe care le redau în extenso, nu rezultă încăleări privind plata TVA la valoarea de achiziție, neconfirmându-se încăleări ale normelor fiscale sau comerciale.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs DG.F.P Vaslui, care, critică hotărârea primei instanțe pe motiv că în condițiile în care este dovedit că toate autovehiculele importate au fost vândute la prețuri inferioare prețului de achiziție și că nu există nici o probă care să confirme că autovehiculele respective au suferit avarii de peste 90%, în mod eronat s-au interpretat prevederile art. 157(3) Cod fiscal, fără a observa că finalitatea urmărită de către reclamantă prin importurile respective a fost una exclusiv comercială și nu una de realizare a unei activități de producție.

Intimata nu a depus întâmpinare, completând însă probatoriul cu înscrisurile referitoare la operațiunile de cumpărare și, respectiv, cele de revânzare a autovehiculelor importate.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, prin prisma motivelor de recurs și a dispozițiilor legale aplicabile, Curtea constată că cererea este întemeiată, sens în care reține următoarele:

Este necontestat faptul că în perioada mai *-noiembrie 2004 SC „DP” a importat două autoturisme, un microbuz și o semiremorcă, pentru care a plătit suma totală de Euro, în care nu sunt incluse taxele și cheltuielile de transport aferente.

Este, de asemenea necontestat că, în considerarea dispozițiilor art. 157 alin. 3 lit.a din Codul fiscal, reclamanta a fost scutită de plată a taxei pe valoarea adăugată considerându-se că importul celor patru autovehicule (mijloace de transport) era destinat „realizării de activități productive”.

Din compararea declarațiilor vamale întocmite de către reclamantul – importator și facturile emis de acesta cu ocazia revânzării bunurilor rezultă fără echivoc că toate cele patru autovehicule au fost vândute la un preț mai mic decât cel de achiziție, plătit vânzătorului extern.

Astfel, în D.V.I. nr./20 mai 2004, întocmită pentru VW Passat, este menționată o valoare de lei, prin factura nr./10.05.2004, pretinzându-se plata sumei de ---- lei (fără TVA). în timp ce în DVI nr. .../17 august 2004 este menționată valoarea de lei pentru ca prin factura nr. .../16 august 2004 să se pretindă suma de..... lei (fără TVA), facturile purtând date anterioare însuși datelor la care au fost îndeplinite formalitățile vamale.

Simple fapt că microbuzul VW „Caravel” și semiremorca EF 867 importate în baza DVI nr. ... /11 noiembrie 2004 și a DVI nr...../11 noiembrie 2004, pentru care s-a plătit suma de... euro și respectiv, suma de ... euro, au fost implicate în accidentul de circulație din data de 19 noiembrie 2004, nu putea conduce la concluzia că bunurile menționate au fost avariate în proporție de peste 90%, cum se menționează în facturile nr. .../29 noiembrie 2004 și nr...../233 noiembrie 2004, atâta timp cât din adresa SC. „U” -Ag Huși nr.7/7 martie 2007, rezultă, fără să existe și un act constatator corespunzător, că singurile avarii înregistrate la semiremorca EL 867H au fost „prelata ruptă, autosășiu torsionat” iar microbuzul VW Caravel „caroseria avariata”, neexistând însă o evaluare tehnică care să permită să se trage concluzia că prețul de.... lei pentru microbuz și suma de... lei pentru semiremorcă era un preț corect, corespunzător valorii reale, de piață, a bunului.

Certificatul de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă, pe care intimata confirmă că l-a primit, nu era destinat exercitării dreptului de deducere, ci reprezenta o facilitate acordată de stat importatorilor de mașini, utilaje, echipamente și mijloace de transport pentru achiziționarea bunuri destinate exclusiv realizării de activități productive.

Ori, atâta timp cât reclamanta nu a respectat. Condiția pentru care i-a fost acordată facilitatea, respectiv aceea de a folosi mijloacele de transport importate în activitatea de producție, ci le-a comercializat, dintre care autoturismele chiar mai înainte de finalizarea operațiunilor vamale, nimic nu mai justifică menținerea beneficiului creat prin art. 157 alin 3 lit. a din Codul fiscal.

Transformând operațiunea de import tehnologic într-o operațiune comercială de revânzare a bunurilor importate în regim de scutire de la plata T.V.A. la vamă, reclamanta — intimată se face vinovată de încălcarea condițiilor în care s-a autorizat operațiunea de import și implicit, răspunzătoare de toate consecințele decurgând din încălcarea regimului fiscal acordat inițial

Vanzarea semiremorcii pentru care s-a plătit suma de ...Euro la doar ... lei (... RON) sau a microbuzului pentru care s-a plătit nu mai puțin de.... euro cu doar.... lei (... RON), deci la preț de fier vechi, nu poate fi acceptată ca justificată nici în raport de evaluările asiguratorului-singurele de altfel- și nici în raport cu mențiunile-mai mult decât sumare- din cuprinsul facturilor emise, întrucât nu există nici un element verificabil pe baza căruia să se poată stabili modul cum s-a stabilit prețul.

Că reclamanta nu a acționat cu bună credință și nu a urmărit niciodată să se folosească mijloacele de transport importate în cadrul propriului său proces tehnologic este faptul că autoturismele importate au fost vândute unor persoane fizice, la prețuri inferioare celor menționate în declarațiile vamale, mai înainte de a se fi finalizat operațiunea de vamă, nefiind credibil ca, la nici trei săptămâni de la data importului, importatorul să revândă bunul în pierdere, estimată la nu mai puțin de lei.

Chiar dacă reclamanta ar accepta să facă acte de comerț în care să piardă suma menționată, acest fapt nu o exonerează de consecințele decurgând din încălcarea dispozițiilor art. 19 din OG nr. 99/200 care interzic oricărui comerciant să ofere sau să vândă produse în pierdere, respectiv la un preț egal

sau inferior costului de achiziție.

Prin încălcarea regimului fiscal al importului, reclamanta a privat bugetul de stat de taxa pe valoarea adăugată pe care ar fi încasat-o dacă nu s-ar fi acordat scutirea de la plata a acesteia în vamă, astfel încât organul fiscal a fost îndreptățit să calculeze TVA aferentă valorii nerecuperate prin facturile de revânzare a bunurilor în patrimoniul societății și nu la prețul de revânzare.

Constatand că prima instanță a nesocotit consecințele legale decurgând din faptul vânzării, în condiții mai mult decât îndoielnice, a bunurilor la un preț inferior costului de achiziție și a încălcării condițiilor pentru care s-a acordat facilitatea prevăzută în certificatul emis la 8 noiembrie 2004 făcândo greșită aplicare a legii, Curtea, în temeiul art. 312 Cod procedură civilă, va admite recursul pârâtei și va modifica în tot, hotărârea recurată.

În fond, constatând că au fost încălcate condițiile impuse decurgând din încălcarea bunurilor importate în categoria celor prevăzute de art. 157, alin. 3 lit a din Codul fiscal, respectiv ca mijloacele de transport pentru care s-a acordat facilitatea fiscală să fie destinate realizării de activități productive și că reclamanta se face singură vinovată de toate consecințele decurgând din revânzarea bunurilor la un preț cu mult inferior costurilor de revânzarea bunurilor la un preț cu mult inferior costurilor de achiziție, fără că acest lucru să fie justificat, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004, Curtea va respinge acțiunea reclamantei ca nefondată

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Admite recursul introdus de D.G.F.P. Vaslui contra sentinței Civile nr. 174/C.A./13 noiembrie 2006 a Tribunalului Vaslui, pe care o modifică în tot.

În fond se respinge acțiunea în anulare introdusă de reclamant SC „DP” S.R.L. .. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice vaslui, ca nefondată.

Respinge acțiunea formulata de reclamantata S.C T SR.L Vaslui, in conuadictioniu cu pârâta D.G.F.P. Vaslui.

Irevocabila.

Pronuțată în ședința publică azi, 25 iunie 2007.